

prima instanță - V. Gîrleanu
instanța de apel –M. Guzun, A. Doga, A. Nogai,

ÎNCHEIERE

09 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Railean Elena, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.19, cu participarea intervenientului accesoriu societatea pe acțiuni „Termocom” în procedură de faliment împotriva Elenei Railean și Haritonov Ivan cu privire la încasarea datoriei pentru prestarea serviciilor comunale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Railean Elena, și menținută hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 03 februarie 2015,

c o n s t a t ă ;

La 04 august 2014 Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.19 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Railean, Haritonov Ivan și Crilov Nicolai în care a solicitat încasarea datoriei în mod solidar pentru prestarea serviciilor comunale în mărime de 1781,71 lei și compensarea plății taxei de stat în mărime de 270 lei.

În motivarea pretențiilor formulate a reiterat că, în baza contului personal deschis la Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.19 pe numele Elenei Railean și a lui Haritonov Ivan, societatea pe acțiuni „Termocom” a livrat energie termică, fapt confirmat prin achitarea bonurilor de plată.

Susține că pîrîților în calitate de consumatori și Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.19 în calitate de gestionar al fondului locativ le-au fost prestate servicii locativ comunale. Pînă în prezent nu și-a onorat obligațiunile, iar în perioada 01 noiembrie 2011-01 aprilie 2014 pe contul consumatorilor s-a format o datorie în mărime de 1781,71 lei, pentru consumul de energie termică, fapt confirmat prin informația privind calcularea și achitarea serviciilor locativ comunale.

Prin cererea de concretizare a acțiunii Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.19 a indicat că dintr-o greșeală tehnică în cererea de chemare în judecată a fost inclus ca pîrît și Crilov Nicolai. A solicitat încasarea

datoriei în mod solidar în mărime de 1871,71 lei și plata taxei de stat în mărime de 270 din contul Elenei Railean și a lui Haritonov Ivan.

Prin hotărîrea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 03 februarie 2015 acțiunea înaintată de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.19 s-a admis integral.

S-a încasat de la Railean Elena și Haritonov Ivan în beneficiul Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr.19, datoria formată în perioada 01 noiembrie 2011-01 aprilie 2014 în mărime de 1781,71 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei, iar în total suma de 2051,71 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015, s-a respins apelul declarat de către Railean Elena și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 03 februarie 2015.

La 29 mai 2015, Railean Elena a declarat recurs împotriva hotărîrilor judecătorești, cerînd casarea acestora și emiterea unei noi decizii de respingere a pretențiilor înaintate de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.19.

În motivarea recursului, a indicat că, atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material. Deschiderea contului personal nu poate echivala cu un acord la serviciile prestate odată ce conform acestui cont se prestează mai multe servicii și nu doar livrarea energiei termice.

Consideră că instanțele investite cu judecarea fondului nu au luat în considerație argumentele recurentului, au aplicat eronat legea și nu s-a condus de prevederile hotărîrii Guvernului nr.191 privind necesitatea existenței unui contract. Contul personal deschis nu poate fi echivalat cu un contract de prestări de servicii, deoarece odată cu deconectarea de la sistemul de încălzire centralizată, și-a exprimat dezacordul de a primi careva servicii.

A invocat că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționare corectă a pricinii.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii Curții de Apel Chișinău (f.d.76), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 13 mai 2015, însă nu există dovada legală de recepționare motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 29 mai 2015 este depus în

termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu

rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Railean Elena în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Railean Elena, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari